

Уважаеми Юрий Николаевич, извинете ме за безпокойството, което моето писмо Ви причинява. Извинете ме и за това, че Ви пиша на български език, но аз вярвам, че Вие отлично ще ме разберете. Пиша Ви без да ме познавате. Получих адреса Ви от моя приятел Владимир Гиновски /скулптор/, който наскоро се е срещнал с Вас.

Имам три много важни причини, за да Ви напиша това писмо.

Първо - искам да Ви кажа, че Н. Рёрих е моят дълбоко любим художник и от години неговият интересен живот и неговото гениално творчество са храна и утеха за моята душа. Вашият знаменит баща е не само големият художник на века, но и една от най-изключителните фигури в световната култура. Драго ми е, че Ви пиша и че мога да изразя на Вас възхищението си от неговото велико дело. И аз смятам изкуството преди всичко като една мисия на братство между хората, като едно апостолство на мир и любов...

Второ - обичам славянството с цялата си душа и се гордея, че съм славянин. Нашата чувствителна раса е дала на човечеството толкова и такива гении, че е безмислено да ги изброявам. Ние славяните сме много надарени в изкуството и аз мисля, че скоро ние ще се наложим с нашата изтънченост и доброта. Славянина все още има своите чисти и дълбоки кладенци, своите високи поляни в планините - откъдето да черпи свежест и сила за своята песен, за своето изкуство... Славянина е с повече съдържание. Много ще се радвам ако науча, че и Вие споделяте моят възторг и моите разбирания по този въпрос.

Но най-важната причина, поради която Ви пиша е ... Тибет. Ще Ви изненада много това, че аз единствен в България се интересувам от тази страна и то много. Интересува ме всичко. Събрах книги върху Тибет - от Ф. Харер, Дж. Туччи, Ф. Маренъи, Марселина Лалу, А. Уинингтън, В. Юсов, В. Гуревич - и ги чета и препрочитам с голям интерес. Купих си на баснословна цена "Тибетско-русский словарь" и "Тибетская граматика" - на Шмидт, както и книгата на Т. Дука за Чомо ди Кёрёз. Но заниманията ми по тибетски език вървят трудно, понеже нямам жив учител и аз много се измъчвам.

Искам да Ви пиша само няколко думи за себе си. Роден съм в София, 1928 г., и завърших Софийският Университет по История и Латинска филология. Чета добре френски, руски и английски езици - и съм печатил преводи от пет езика /от старогръцки и латински/. Отделно съм изучавал старотурски ез. /арабица - шест семестра при проф. Г. Д. Гълъбов/, староеврейски език /три години при проф. В. Пиперов и гл. равин на България Д-р А. Хананел/, както и старобългарски език... Езиците ми се поддават много. Но моят интерес към Тибет съвсем не е само езиков, а по общ, по-всеобхватен, бих казал по-философски. Аз искам да зная.

Много Ви моля да ми пишете. Това е най-малкото, което можете да направите за мене, ала което ще означава много. Пишете ми каквото намерите за нужно; но аз мисля, че Тибет е една благодатна почва за една малка кореспонденция, която желая да размениме. Чувствувам се много самотен в моите научни интереси.

Пишете ми още - има ли други тибетолози в СССР и имат ли те публикации? Как е сложено тибетоведението в Института по Востоковедение? Аз бих умрял от щастие - да можех да специализирам нещо подобно, да дойда в Москва и да Ви видя, Вас лично... Моля Ви се, пишете ми и за себе си - това, което мислите, че трябва да зная, за Вашите интереси и постижения.

Като Ви пожелавам здраве и спокойствие -
аз Ви се покланям с почит:

Борислав Георгиев

Болгария, г. София IX,
бул. Жданов 121,
Борислав Георгиев.

София, 16 дни 1959

2

Уважаемий Юрий Николаевич, писах Ви преди известно време едно много разпалено писмо, и макар че очаквах с нетърпение Вашият отговор - нищо не получих.

Мисля, че имам малкото право да бъда огорчен и даже разочарован. Вих Ви оправдал само ако моето писмо не е пристигнало до Вас, а се е изгубило по пътя.

Интересуваше ме преди всичко Тибет и тибетоведението в СССР. Желаях да влезна в кореспонденция с някой тибетолог от съветските учени, който да ми бъде полезен с чисто научни информации относно езика на Тибет.

Освен това се надявах, че една размяна на книги по този въпрос не беше съвсем изключена.

Разбира се, ако сте толкова зает, че моето желание да си кореспондираме известно време Ви пречи - моля Ви се, чувствувайте се напълно свободен и не ми отговаряйте. И все пак, аз чакам писмото Ви...

С дълбока почит

Георгиев
Георгиев

Адрес:

Болгария, Жданов 121 - София 9,
Борислав Георгиев